

Миларовъ тръгна за Цариградъ, и азъ тоже тръгнахъ. Миларовъ дойде въ България, а азъ отидохъ въ Едрене.

Прѣдсѣд.: Съ 33-тъ наполеона купвахте ли нѣщо?

К. Поповъ: Забравихъ да кажа, че Мусевичъ бѣше донесълъ заедно съ паритѣ и три револвера.

Прѣдсѣд.: Какво стана съ револверитѣ?

К. Поповъ: Раздадохъ съ паритѣ и револверитѣ. Мусевичъ, Василиевъ и азъ взехме по единъ, а Миларовъ се снабди съ такъвъ въ Цариградъ. Слѣдъ това Миларовъ дойде въ България, азъ отидохъ въ Едрене, тамъ се срѣцнахъ съ Василиева.

Прѣдсѣд.: На Василиева други пари, като въ запасъ, не се ли дадохъ?

К. Поповъ: Не зная. Говореше се, че нему щѣли да се даватъ нѣкакви 1000 рубли; но послѣ Миларовъ ми каза, че не му се дали, защото не му биле отпуснати.

Прѣдсѣд.: Не знаете ли отъ гдѣ сж отпуснати?

К. Поповъ: Не зная, казаха ми, че тѣ сж биле пари на Бендерова, понеже той отъ жена си ималъ много пари и той ги билъ отпусналъ. Азъ не играяхъ никаква роль между емиграцията, за да съмъ въ течението на всичкитѣ тайни. Въ Едрене се срѣцнахме съ Василева, но говорихме ли нѣщо по това дѣло, не знамъ.

Прѣдсѣд.: Въ Цариградъ съ кого се срѣцахте и колко врѣме се бавихте?

К. Поповъ: Бавихъ се три дни и се видохъ съ нѣкои гърци, които познавахъ, защото съ никой българинъ въ Цариградъ не се познавахъ. Кога дойдохъ въ Едрене Мусевичъ ми напомни за заговора, а слѣдъ нѣколко дена ме снабди съ единъ паспортъ на име Павелъ Тодоровъ. По слѣдствие на туй, че съмъ си фалшифициралъ името, азъ бѣхъ принуденъ, да се крия, да не ме узнаятъ, че съмъ се върналъ въ България. Дойдохъ въ София и се установихъ въ хотелъ „Вазовъ“. Тамъ намѣрихъ Миларова.

Прѣдсѣд.: Другадѣ не се ли срѣцахте съ Миларова?

К. Поповъ: Срѣцахме се въ Цариградъ, послѣ той замина за България, понеже получи амнистия.

На Миларова послѣ се запрѣти да живѣе въ София, и му бѣше казано отъ бившия Градоначалникъ, че трѣбвало да отиде да живѣе въ нѣкой градъ въ провинцията. Той отиде въ Пловдивъ, а слѣдъ него и азъ отидохъ въ Пловдивъ. Азъ